

Sygn. akt II W 872/18

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Belchatowie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SR Piotr Nowak

Protokolant sekr. sąd. Jolanta Żak

w obecności oskarżyciela aspirant E. K. (1)

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 stycznia 2019 roku

sprawy przeciwko

E. K. (2), córce S. i D. z domu T., urodz. (...) w K.,

obwinionej, o to że:

w dniu 14 listopada 2018 roku około godziny 13.40 w miejscowości B. ul. (...) ze sklepu (...) dokonała kradzieży alkoholu oraz słodyczy o łącznej wartości 50 zł. na szkodę w/w sklepu,

to jest o wykroczenie z art. 119 KW

1. obwinioną **E. K. (2)** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu, z tą zmianą, iż przyjmuje, że wyczerpuje on dyspozycję art. 119 § 1 KW i za to na podstawie art. 119 § 1 KW wymierza jej karę **30** /trzydziestu/ dni aresztu;
2. na podstawie art. 119 § 4 KW zobowiązuje obwinioną E. K. (2) do naprawienia szkody wyrządzonej czynem poprzez zapłatę na rzecz A. W., właściciela sklepu (...) w B. ul. (...) kwoty 50 (pięćdziesiąt) złotych;
3. zwalnia obwinioną z obowiązku zwrotu kosztów sądowych, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II W 872/18

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. W. jest właścicielem sklepu (...) znajdującego się w B. na ul. (...). Sklep pokrzywdzonego wyposażony jest w instalację monitoringu wewnętrznego.

W dniu 14 listopada 2018 roku około godz. 13.40 obwiniona E. K. (2) weszła do sklepu obwinionego. Będąc w sklepie włożyła do torby 3 czteropaki piwa oraz słodycze, a następnie nie płacąc za towar opuściła sklep. Wartość skradzionych przedmiotów wyniosła 50 złotych.

Zdarzenie nagrane zostało na monitoringu. A. W. pokazał nagranie pracownikom sklepu i jedna z nich rozpoznała obwinioną jako sprawcę kradzieży

/dowód: zeznania świadka A. W. k. 2 – 3, 4 - 5, notatka urzędowa k. 1, 9/.

E. K. (2) w okresie 2017 – 2017 roku była siedmiokrotnie karana sędownie za wykroczenia, w tym sześć razy za czyny z art. 119 § 1 kw. /dowód: odpisy wyroków k. 25 - 31/.

Przesłuchana na etapie czynności sprawdzających obwiniona E. K. (2) przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i skorzystała z prawa do odmowy składania wyjaśnień.

/dowód: wyjaśnienia obwinionej E. K. (2) k. 10 – 11/.

Sąd zważył, co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy w sposób nie budzący wątpliwości pozwala przyjąć, iż obwiniona E. K. (2) jest sprawcą zarzucanego jej wykroczenia, zwłaszcza że w toku postępowania nie kwestionowała ona swojego sprawstwa.

Wyjaśnienia obwinionej, aczkolwiek szczątkowe i sprowadzające się w zasadzie do przyznania się do czynu, nie budzą jednakże żadnej wątpliwości.

Sprawstwo obwinionej wynika bowiem jednoznacznie z zeznań świadka A. W., który analizując nagrania monitoringu sklepowego ujawnił fakt kradzieży, nagrany na ten monitoring. Okazując nagranie swoim pracownikom ustalił, iż sprawcą kradzieży jest właśnie E. K. (2). Zeznania świadka A. W. Sąd uznał za w pełni wiarygodne. Są one bowiem spójne i logiczne, a co istotne znajdują one potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym w postaci treści notatek urzędowych Policji /k. 1 i 9/.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd uznał, iż wina umyślna E. K. (2) nie budzi żadnych wątpliwości.

Zachowanie E. K. (2) polegające na tym, że w dniu 14 listopada 2018 r. około godziny 13.40 w B. na ul. (...) w sklepie (...) dokonała kradzieży alkoholu oraz słodyczy o łącznej wartości 50,00 zł na szkodę wyżej wymienionego sklepu – wyczerpuje dyspozycję art. 119 § 1 KW.

Istota wykroczenia z art. 119 § 1 KW polega na tym, że sprawca wyjmując rzecz o wartości nie wyższej niż 500 PLN z władztwa innej osoby wbrew jej woli i obejmuje we własne posiadanie, dając faktyczną możliwość dysponowania tą rzeczą. W przedmiotowej sprawie niewątpliwym jest, że obwiniona dokonując zaboru trzech czteropaków piwa oraz słodyczy należących do pokrzywdzonego sklepu z takim zamiarem działała.

Wymierzając obwinionej karę Sąd na jej korzyść uwzględnił jej przyznanie się do czynu, zaś na niekorzyść przyjęto jej uprzednią sądową karalność za wykroczenia i przede wszystkim fakt, iż E. K. (2) dopuszcza się w krótkim czasie po raz siódmy tożsamesgo wykroczenia.

Wymierzona obwinionej kara zasadnicza 30 dni aresztu jest współmierna do stopnia społecznej szkodliwości czynu mu zarzucanego oraz stopnia winy E. K. (2) oraz spełni cele kary w zakresie jest oddziaływania ogólnie społecznego oraz cele kary w zakresie represji indywidualnej. Jest ona również współmierną reakcją na zachowanie obwinionej, która w krótkim odstępie czasu dopuszcza się po raz siódmy wykroczenia z art. 119 § 1 KW. Fakt ten w ocenie Sądu świadczy, iż E. K. (2) jest osobnikiem znacznie zdemoralizowanym i jedynie odbycie kary w warunkach izolacji penitencjarnej może odnieść wobec niej pozytywne efekty resocjalizacyjne.

Ponieważ szkoda wyrządzona czynem nie została naprawiona Sąd na podstawie art. 119 § 4 KW zobowiązał obwinioną do jej naprawienia poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego A. W. kwoty 50 PLN.

Na podstawie art. 624 § 1 KPK w zw. z art. 119 KPW oraz art. 17 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych /tekst jednolity Dz. Ust. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm./ Sąd zwolnił E. K. (2) z obowiązku zwrotu kosztów postępowania, uznając iż jej sytuacja rodzinna i materialna uzasadnia przekonanie, iż nie byłby ona w stanie uiścić ich.